

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010747
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617010747.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného B. O., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného B. O. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 19.03.2018, sp.zn. 1T/85/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 19. júla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného B. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) zo dňa 19.03.2018 sp. zn. 1T/85/2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného B. O. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.08.2016 najskôr od 21,00 hod. do 22,00 hod. sa svojej manželke - poškodenej I. O., v čase, keď bola v nestotožnenej reštaurácii E., prostredníctvom facebooku vyhrážal zabitím, následne dňa 22.08.2016 približne o 22,20 hod., keď poškodená O. prišla v obci B., okres E. na ul. Y. pred bytový dom č. XXX a vystúpila z vozidla, ku nej pristupoval držiac v ľavej ruke obušok a v pravej ruke reťaz a vyhrážal sa jej znovu zabitím, pričom ho zastavili jeho maloleté dcéry M. O., nar. XX.XX.XXXX a C. O., nar. XX.XX.XXXX, konanie obvineného vzbudilo u poškodenej I. O. obavu o zdravie a život, preto skutok bezodkladne telefonicky oznámila polícii.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti napadnutému rozsudku, v zákonnej lehote, teda včas, podal obžalovaný odvolanie, iba čo do výroku o treste.

V písomnom odôvodnení odvolania poukázal predovšetkým na to, že prečinu nebezpečného vyhrážania sa nedopustil a navyiac trest uložený mu súdom prvého stupňa sa mu zdá byť prísny. Manželka sa mu tiež vyhrážala zabitím.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného smerovalo.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku a pri vykonávaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného o otázke viny a pri ukladaní trestu, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ktoré poukazuje.

Krajský súd, ako súd odvolací, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na samotné vyhlásenie obžalovaného.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona. V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa tiež náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, u obžalovaného prihliadol na všetky kritériá ustanovené v § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a správne mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti uvedené v § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa tiež správne aplikoval ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a trest, ktorý uložil obžalovanému je trestom zákonným a primeraným, pričom uloženiu trestu odňatia slobody s jeho podmienečným odkladom v posudzovanom prípade bránilo ustanovenie §-u 49 odsek 2 Trestného zákona a napokon vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu ani prípadné uloženie alternatívnych druhov trestu neprichádzalo do úvahy.

Odvolací súd sa plne stotožňuje i s rozhodnutím súdu prvého stupňa pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym

stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, pretože je správne a zákonné, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.